

BIULETYN ZWIĄZKOWY

NSZZ
Solidarność

MESKO S.A.

Biuletyn MKZ NSZZ „Solidarność” MESKO S.A. • Nr 5/2014 • 10.07.2014 r.

DZIŚ W NUMERZE:

- ♦ Wybory w Regionie Świętokrzyskim NSZZ „Solidarność”
- ♦ Konferencja na temat Rokowań Zbiorowych i Polityki Społecznej
- ♦ MON w sprawie wsparcia rozwoju polskiego przemysłu obronnego

ZAPRASZAMY
DO ODWIEDZENIA
NASZEJ STRONY
INTERNETOWEJ:

WWW.SOLIDARNOSCMESKO.PL

ŚWIĘTO... ŚWIĘTO... I PO ŚWIĘCIE!

Rocznica powstania firmy to jest dla każdego pracownika, właściciela czy emeryta ogromnie ważne wydarzenie. Jeżeli jest to 90. rocznica to jest to powód do dumy i refleksji. Wiele firm na świecie szczyci się swoją historią. Mesko, protoplasta Państwowej Fabryki Amunicji, ma do tego szczególne powody.

Zakład powstał razem z odzyskaniem niepodległości po 100-letniej niewoli. Przetrwał czasy okrutnej II wojny światowej, czasy PRL-u i tzw. restrukturyzację w III RP. Wszyscy mamy nadzieję, że jest to już na stałe, że już nam nic nie będzie grozić!!!

To spojrzenie za siebie powinno nas wszystkich nauczyć pokory! Pokory wobec tej firmy, jej historii i ludzi,

którzy tę fabrykę budowali i w niej pracowali. Ta pokora jest potrzebna przede wszystkim rządzącym. Rządzącym naszym krajem, naszym zakładem! Powinna wszystkich uczyć odpowiedzialności. Szczególnie mam na myśli zbyt łatwo podejmowane i moim zdaniem nieodpowiedzialne decyzje o kolejnych likwidacjach wydziałów i zakładów itd.

Niszczyć łatwo, budować trudniej... Bez fałszywej skromności myślę, czy bylibyśmy dzisiaj i tutaj, gdyby nie nasze działania przeciw likwidacji firmy, a budowie tzw. „Nowego Mesko”?

Nie chcę wspominać innych niefortunnych decyzji, które dzięki uporowi „Solidarności” uchroniły zakład przed likwidacją. Dziś mało kto pamięta te wydarzenia, bo nawet nie wypada pamiętać jak otrzymuje się za to medale!!!

Patrzę na ten jubileusz tak jak wielkość pracowników, przez pryzmat swoich 40-letnich doświadczeń w pracy w Mesko. Patrzę z trwogą na obecną sytuację nie tylko w Mesko S.A., ale całej „zbrojeniówki”.

Uważny obserwator śledzący wydarzenia w branży widzi jak wiele niefrasobliwości, czy też braku odpowiedzialności jest w poczynaniach obecnych władz. Szumne zapowiedzi, deklaracje, okragłe sformułowania podczas i przed uroczystościami i także w trakcie!!!

Wizyty polityków. I nic! **Zamówień jak nie było tak nie ma!**

Wraca rzeczywistość. Czeka nas znowu walka o firmę, o miejsca pracy, o miasto! Może to nieeleganckie, ale jedyne sformułowanie, które przychodzi mi na myśl, a jestem przekonany, że oddaje tę sytuację to stwierdzenie: „Cyrk odjechał, błazen został”.

Jubileuszowe pozdrowienia.

Stanisław Głowacki

dokończenie na str. 6

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność
Przewodniczący Komisji Krajowej
Piotr Duda
80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
Tel. +48 58 308 44 80 fax +48 58 308 42 19
kksnzz@solidarnosc.org.pl

Szanowny Panie Prezesie!

Szanowni Pracownicy zakładów Mesko S.A.

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczystości z okazji 90-lecia zakładów zbrojeniowych Mesko S.A.

Mesko S.A. to chluba nie tylko polskiego przemysłu zbrojeniowego, ale też całej naszej gospodarki. To również zakład będący wzorem szacunku i dbałości o prawa pracownicze i związkowe. Bardzo się cieszę, że tak dobra firma obchodzi swoje 90-lecie. Tym bardziej żałuję, że nie mogę w tym dniu cieszyć się razem z Państwem z Waszego Jubileuszu.

Szanowny Panie Prezesie

Proszę przekazać w moim imieniu i w imieniu całego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności wszystkim pracownikom zakładów Mesko i ich rodzinom.

WYBORY W REGIONIE ŚWIĘTOKRZYSKIM

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

30 czerwca w Cedzynie odbyło się XVIII Walne Zebranie Delegatów Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność”. 128 delegatów – przedstawicieli wszystkich struktur z naszego związku – dokonało oceny działalności Przewodniczącego i Zarządu Regionu w minionej kadencji udzielając Zarządowi absolutorium.

Dokonano wyboru nowych władz Regionu na kadencję 2014–2018. Przewodniczącym Zarządu Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność” został ponownie Waldemar Bartosz (był jedynym kandydatem). Uzyskał przygniatającą większość głosów, a po ogłoszeniu wyników burzliwe brawa i gratulacje.

W skład Zarządu Regionu weszli z naszego zakładu: Wiesław Dąbrowa i Stanisław Głowacki. Natomiast Waldemar Ożóg został członkiem Regionalnej Komisji Rewizyjnej. Delegatem na Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, który odbędzie się w październiku w Bielsku Białej, został Stanisław Głowacki.

Poniżej prezentujemy dokumenty przyjęte przez delegatów podczas obrad WZD.

Red.

Stanowisko Nr 1

XVIII Walnego Zebrania Delegatów Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność”

W sprawie łamania praw pracowniczych i związkowych

XVIII Walne Zebranie Delegatów Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność” z głębokim niepokojem przyjmuje częste przypadki łamania praw pracowniczych i związkowych. Próby dochodzenia przed państwowymi organami sprawiedliwości swoich racji zbyt często kończą się niepowodzeniem. Traktowanie spraw pracowniczych jako mało ważnych a wykroczeń przeciwko prawom pracowniczym jako nieznacznie szkodliwych społecznie staje się prawie normą dla współczesnego wymiaru sprawiedliwości w Polsce. W taki sam sposób traktowane są sprawy kierowane do tych organów przez związki zawodowe i przez Państwową Inspekcję Pracy. Również na terenie województwa świętokrzyskiego zjawisko lekceważenia praw pracowniczych i związkowych jest rozpowszechnione. Ponadto przewlekłość i koszty procesów sądowych, postępowań prokuratorskich zniechęcają wielu pracowników do dochodzenia swoich praw. Ostatnio podpisane porozumienie między Prokuratorem Generalnym a Głównym Inspektorem Pracy z jednej strony pokazuje, iż sygnalizowany problem jest widoczny, z drugiej zaś wskazuje na drogę postępowania w sygnalizowanych sprawach.

XVIII WZD stoi na stanowisku, że władza sądownicza, jako jedna z trzech władz państwowych podlega takiej samej ocenie społecznej jak każda inna i dlatego każda ze spraw budzących zaniepokojenie powinna być podana do wiadomości opinii społecznej. I historyczny Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w Tezie 24 uchwalił, że „sądownictwo musi być niezawisłe a aparat ścigania poddany społecznej kontroli”. Mając to w pamięci zobowiązujemy nowo wybrane władze związkowe do skorzystania z wszystkich dostępnych środków w tym ze skargi do Międzynarodowej Organizacji Pracy celem obrony naruszanych praw pracowniczych i związkowych.

Za XVIII WZD PRZEWODNICZĄCY
Walnego Zebrania Delegatów Regionu Świętokrzyskiego
NSZZ „Solidarność” **Waldemar Bartosz**

Kielce – Cedzyna, 30 czerwca 2014 r.

Stanowisko Nr 2

XVIII Walnego Zebrania Delegatów Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność”

W sprawie wyborów samorządowych

XVIII Walne Zebranie Delegatów Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność” potwierdza i przykłada wagę do trzydziestoczteroletniej historii NSZZ „Solidarność”. W roku bieżącym na szczególną uwagę zasługuje Uchwała Programowa historycznego I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” pod tytułem „Samorządna Rzeczpospolita” i zawarta tam teza, że „samorządy terytorialne muszą być rzeczywistą reprezentacją społeczności lokalnej”.

Stworzenie samorządów terytorialnych jest wielkim osiągnięciem Polski i stanowi jednocześnie realizację wspomnianego programu naszego Związku. Dlatego też, wierni temu przesłaniu, apelujemy do wszystkich struktur związkowych i do ludzi „Solidarności” o aktywne włączenie się do zbliżających się wyborów samorządowych. Wybory te nie mogą być obce Związkowi ze względu na zaprezentowane przesłanie I KZD, ale także z tego powodu, że aktualnie samorządy terytorialne są organami prowadzącymi m.in. szkolnictwo, służbę zdrowia i ponadto są bezpośrednio bądź pośrednio największym pracodawcą dla tysięcy zatrudnionych. Nasza absencja w wyborach samorządowych byłaby niezrozumiałym aktem dystansowania się od problemów społecznych i pracowniczych.

XVIII WZD apeluje również do związkowców o korzystanie z praw wyborczych, czyli kandydowania do organów samorządowych. W obliczu spotykanych patologii władzy, również samorządowej ważne jest, aby obywatele mieli możliwość wyboru osób uczciwych, bezinteresownych i kompetentnych. Tylko w ten sposób możemy eliminować groźne zjawiska sił, również partyjnej w samorządach.

XVIII WZD zobowiązuje wszystkie Rady Delegatur Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność” do określenia sposobu uczestnictwa w nadchodzących wyborach.

Za XVIII WZD PRZEWODNICZĄCY
Walnego Zebrania Delegatów Regionu Świętokrzyskiego
NSZZ „Solidarność” **Waldemar Bartosz**

Kielce – Cedzyna, 30 czerwca 2014 r.

zakładowy Spółki PGZ S.A. Zgodnie z postanowieniami tej umowy, w dniu jej zawarcia, Minister Skarbu Państwa wydał odcinki zbiorowe akcji 13 wnoszonych spółek wraz z pisemnym oświadczeniem o przeniesieniu akcji imiennych ze wszystkimi wynikającymi z nich prawami i obowiązkami na Spółkę PGZ S.A.

W tym samym dniu została również zawarta podobna umowa pomiędzy Zarządami ARP S.A. i PGZ S.A., w ramach której nastąpiło przeniesienie własności aktywów finansowych wniesionych na podwyższenie kapitału zakładowego PGZ S.A. przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A.

W dniu 6.06.2014 r. Zarząd PGZ S.A. złożył wniosek o rejestrację dokonanego podwyższenia kapitału w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Tak więc, do całkowitego zakończenia pierwszego etapu konsolidacji spółek obronnych w Grupie PGZ pozostała rejestracja podwyższenia kapitału przez Sąd rejestrowy. Po decyzji Sądu, kontynuowane będą dalsze działania konsolidacyjne (II etap), w ramach których do Grupy Kapitałowej PGZ, zostaną wniesione większościowe pakiety akcji/udziałów podmiotów produkcyjnych i handlowych skupionych obecnie w Grupie Polskiego Holdingu Obronnego, tj. Mesko S.A., Przemysłowe Centrum Optyki S.A., Bumar Elektronika S.A., Zakłady Mechaniczne „Bumar-Łabędy” S.A., Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Urządzeń Mechanicznych „OBRUM” sp. z o.o., Stomil-Poznań S.A., Cenzin sp. z o.o., Cenrex sp. z o.o. oraz mniejszościowy Pakiet akcji Spółki Radmor S.A.

W dniu 16.05.2014 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników Polskiego Holdingu Obronnego sp. z o.o., które wyraziło zgodę na zbycie przez PHO sp. z o.o. poprzez wniesienie na podwyższenie kapitału zakładowego PGZ S.A. pakietów akcji/udziałów ww. spółek. Kilka dni temu zakończono proces wyceny tych spółek i rozpoczęto przygotowanie wniosku do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w celu uzyskania zgody na dokonanie koncentracji polegającej na przejęciu przez PGZ S.A. kontroli nad podmiotami z portfela Polskiego Holdingu Obronnego.

Zakłada się, że realizacja II etapu konsolidacji nastąpi w trzecim kwartale bieżącego roku.

4. W postulowanej kwestii wyboru przedstawicieli pracowników do Rady Nadzorczej i Zarządu PGZ S.A., uprzejmie przedstawiam następujące informacje. Spółka PGZ S.A. powstała w trybie innym niż komercjalizacja, dlatego Statut Spółki nie zawiera uprawnień pracowników i nie określa procedur związanych z wyborem do Rady Nadzorczej i Zarządu Spółki przedstawicieli pracowników. Uprawnienia takie występują natomiast w spółkach powstałych w trybie komercjalizacji, działających na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (j.t. Dz.U. z 2013 r., poz. 216). Zgodnie z regulacjami zawartymi w Statucie PGZ S.A. Rada Nadzorcza Spółki składa się z trzech do pięciu członków, powołanych przez Walne Zgromadzenie, przy czym powołanie dwóch członków Rady Nadzorczej wymaga uzyskania pozytywnej opinii i rekomendacji Ministra Obrony Narodowej. Z kolei, Zarząd Spółki składa się z jednej do pięciu członków powoływanych przez Walne Zgromadzenie, przy czym powołanie dwóch członków Rady Nadzorczej wymaga uzyskania pozytywnej opinii i rekomendacji Ministra Obrony Narodowej. Z kolei Zarząd Spółki składa się z jednej do pięciu osób powoływanych przez Radę Nadzorczą po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 marca 2013 r. w sprawie przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego na stanowisko członka zarządu w niektórych spółkach handlowych (Dz. U. Nr 55, poz. 476, z późn. zm.).

Przed powołaniem członków Zarządu, Rada Nadzorcza występuje do Ministra Obrony Narodowej o wyrażenie opinii odnośnie kandydatów wyłonionych w trybie postępowania kwalifikacyjnego.

W świetle przedstawionych faktów, w obecnym stanie prawnym, nie jest możliwe dokonanie wyboru przedstawicieli pracowników do Rady Nadzorczej i Zarządu PGZ S.A. W ocenie Ministerstwa Skarbu Państwa kwestia ta wymagałaby dokonania istotnych zmian w Statucie PGZ S.A. i powinna być rozpatrywana po zakończeniu procesu konsolidacji i ostatecznym ukształtowaniu centrali Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

Rakietowy plan zbrojeniówki

Polskie firmy chcą budować przeciwlotnicze rakiety krótkiego zasięgu w ramach programu Narew – to wart 11 mld zł element przyszłej powietrznej tarczy.

Polski Holding Obronny, największa grupa zbrojeniowa w kraju o zeszłorocznych przychodach ok. 2,4 mld zł, realistycznie ocenia swoje szanse w grze o inny element tarczy, wart 15 mld zł system „Wisła” średniego zasięgu.

– Porywanie się na budowę od podstaw potężnych, kierowanych pocisków niszczących wrogie statki powietrzne na dystansie kilkudziesięciu kilometrów, może być nieracjonalne i nieopłacalne dla zbrojeniówki – twierdzi Mariusz Andrzejczak, wiceprezes PHO ds. rozwoju.

Co innego broń rakietowa krótkiego zasięgu (ok. 20 kilometrów). Piotr Jaromin, wiceprezes amunicyjnych Zakładów Metalowych Mesko ze Skarżyska, przekonywał w poniedziałek w Warszawie, że technologie mniejszych pocisków mogą być wkrótce w polskim zasięgu.

Mesko i inne spółki grupy już produkują polskie Stingery, czyli zestawy rakietowe Grom (a teraz rozwijają następcę jej przeciwlotniczej broni – Piorun), robią licencyjne, przeciwpancerne rakiety Spike, niekierowane pociski ziemia – ziemia Feniks, a w końcu czerwca próby na poligonie przejdzie nowa konstrukcja: dwustopniowa, przeciwlotnicza rakietka Błyskawica, opracowana m.in. za publiczne fundusze. Testy mają sprawdzić, czy pocisk mógłby być bazą przyszłych kierowanych rakiet Made In Poland dla tarczy Narew.

„26 mld zł planuje wydać rząd w ciągu dekady na budowę powietrznej tarczy.”

Wiceszefowie PHO i zakładów w Skarżysku nie mają wątpliwości, że Polskę stać na rozwój zaawansowanych rakietowych technologii. Piotr Jaromin wylicza, że Mesko już teraz dysponuje najnowocześniejszym laboratorium w Europie, produkującym paliwo rakietowe. Jest w stanie robić też supernowoczesne głowice bojowe, wytrzymałe i precyzyjnie obrabiane tytanowe elementy silników, superlekkie kompozytowe obudowy czy stalowe korpusy rakiet o wymaganej średnicy. Dzięki praktycznym doświadczeniom z pociskami Grom czy Spike, specjaliści z Wojskowej Akademii Technicznej i Politechniki Warszawskiej są w stanie już teraz projektować systemy sterowania rakietami – a to technologie z najwyższej półki, kosztowne i najpilniej strzeżone przez zachodnie koncerny.

W wyścigu po miliardy z przyszłego programu Narew polskie spółki wspierają naukowcy z PW, WAT oraz innych uczelni. Naukowy zespół przygotowuje już studium wykonalności systemu obrony przeciwlotniczej krótkiego zasięgu, budowanego siłami rodzimych ośrodków badawczych i firm.

– Jeśli weźmiemy pod uwagę, że 70 proc. kosztów budowy przeciwlotniczej tarczy to wartość rakiet, a z każdych 100 zł wydanych na ich konstruowanie i produkcję, a potem wieloletni serwis i modernizację – ponad 50 zł pozostaje u nas w gospodarstwie obiegu, to sens ekonomiczny inwestowania we własnych specjalistów i zakłady wydaje się oczywisty – przekonuje prof. Jan Szmidt, rektor Politechniki Warszawskiej.

Rzeczpospolita, 3 czerwca 2014 r.

Szanowny Panie Dyrektorze,

Dawno już do Pana nie pisałem, ale najwyższa pora to zmienić, bo Pan o mojej skromnej osobie zapomni, a tego bym nie zniósł. Korespondencja nasza musi być kontynuowana, aby relacje wodza z prostymi żołdakami nie uległy zatarciu. No i żeby Pan „kumał” co się na naszym firmowym podwórku dzieje. Ano wszyscy na Zakładzie jesteśmy zdrowi, premii to już ze trzeci rok nie widzieliśmy, ale nie narzekamy bo produkcja na wydziale stoi, więc przy pięknej pogodzie trawę i krzewniki malujemy, aby firma nam piękniała ku chwale Pana Dyrektora. Ostatnio wdaliśmy się z chłopakami w naukową dysputę o produkcji i wyszło na jaw kto w firmie pracuje (bezpośrednio produkcyjni), a kto się opiera za przeproszeniem. I okazało się iż ci co nie produkują są nieprodukcyjni. Czy na ten przykład naukowcy byli i są nieprodukcyjni??? Wiadomo że od zawsze byli. Taki Einstein, Kopernik, Arystoteles, Edison i cała armia pomniejszych zamiast wziąć się do uczciwej pracy przy tokarce to tylko siedzieli i myśleli. I u nas w firmie to samo, siedzą te „naukowce” w gabinetach, pracowniach, archiwach i jeszcze trzeba im płacić, chociaż pożytku produkcyjnego z nich żadnego, tylko kurna procesy, konstrukcje, hipotezy, wzory i takie różne pierdoły. Podobnie w biurach żeby była jasność. Czy taki pracownik zaopatrzenia może powiedzieć ile naboju zrobiliśmy w ostatnim miesiącu? Albo ile zapalników było do poprawy? Nie może, bo nigdy w życiu nie wziął się do naprawdę produktywniej roboty dającej firmie pożytek. Zresztą teoria iż umysłowi to trutnie nie jest nowa, bo już trzydzieści lat temu jeden pracownik o sympatycznej ksywce „Gąbka” głosił żeby przepędzić won

wszystkich kierowników i majstrów. Tak między nami to niech się cieszą że żyją bo i tak mają za dobrze, biorąc pod uwagę ich nieproduktywność. A jeszcze jakie to to nachalne, jak człowiek słyszy słowo nieprodukcyjny to by lał. W wydziałach zamiejscowych to samo, jeszcze się nigdy nie zdarzyło żeby jakiś nieprodukcyjny wyprodukował jogurt, nie mówiąc już o rakiecie czy kombajnie. Dlatego kierunek żeby pracowników z wyższym wykształceniem przenosić na prasy i tokarki jest słuszny, niech własnymi „rękami” przyczyniają się do zwiększenia wydajności, żeby chociaż Zarząd mógł wziąć premię skoro My nie zasłużyliśmy. Następny przykład: Jeszcze parę lat temu pracowała w firmie nieprodukcyjna pielęgniarka, która poświęcała swój czas równie nieprodukcyjnym cherlakom zamiast iść jak człowiek na wydział i produkować. Doprawdy, była pełna tupetu żeby domagać się poprawy swojego bytu, dlatego bardzo szybko zasilila szeregi pracowników korzystających z Programu „Dobrowolnych” Odejść. Ale i tak najgorsza jest nieproduktywność emerytów i rencistów, którzy wyłudniają od Państwa jałmużny. Nawet jeśli są to pieniądze za które można tylko wegetować (a najczęściej takie są) to łącznie jest to kupa pieniędzy wyrzuconych przez „wspaniałomyślne” Państwo w błoto.

Koniec żartów!!! Przepraszam wszystkich za złośliwy ton mojego listu, lecz nazywanie przez pewnych „dżentelmenów” pracownika nieprodukcyjnym jest obrzydliwe i poniżające. Wszyscy pracownicy, bez wyjątku przyczyniają się do rozwoju firmy, atmosfery w niej panującej, do jej wizerunku. Wytworzony klimat niepewności i psychozy, przyzwolenie z samej góry na styl zarządzania Zakładami poprzez ciągłe straszenie ludzi, niekiedy bezsensowne i niezgodne z prawem oddelegowania, to

wszystko daje taki a nie inny efekt. Mówienie o kimś że jest nieprodukcyjny, ubliża inteligencji każdego kto tak mówi i ubliża godności każdego pracownika. Najgorzej jeśli wywołuje niechęć „produkcyjnych” do „nieprodukcyjnych”. A może o to właśnie chodzi?

I na zakończenie: Portfel zamówień w firmie na początku roku wynosił ok. 160 mln pln. Groziło to bankructwem firmy i zwolnieniem całej załogi. Po osobistej

W ZWIĄZKU Z TYM, ŻE NA NASZYM FESTYNIE ODKRYLIŚMY WIELE TALENTÓW WOKALNO- TANECZNYCH, PROPONUJĘ OGŁOSIĆ ZAPISY WŚRÓD ZAŁOGI DO ZESPOŁU PIEŚNI I TAŃCA „MESKOWSZE” ORAZ ROZWAŻYĆ ZMIANĘ NAZWY FIRMY NA „MESKO BAND”



interwencji Przewodniczącego „S” w MON zamówienia wzrosły do ok. 400 mln PLN. Kiedy jednak ostatnio odznaczano pracowników z okazji jubileuszu powstania Mesko, to przewodniczącego Głowackiego „wypchnięto” do drugiego szeregu, zaś w pierwszym pierś po medale wypinali „sami swoi”. Niedocenienie zaangażowania ww. w wielokrotne ratowanie firmy świadczy o braku przyzwoitości. Ktoś mnie ostatnio spytał: – Czy wiesz dlaczego „niektórzy” tak się teraz wobec Stanisława zachowują? Wiem, pewnie mu bardzo dużo zawdzięczają. W myśl powiedzenia: „Co dobrego dla Ciebie uczyniłem że mnie tak nienawidzisz?”... A w telewizji dalej leci „Świat według Kiepskich...”.

Z poważaniem
Technik – mechanik
Muzyk klasy fortepianu

BIULETYN ZWIĄZKOWY

NSZZ
Solidarność
MESKO S.A.

kolportowany w MESKO

Redakcja:

Prezydium MKZ NSZZ „S” MESKO S.A.
26-111 Skarżysko-Kamienna, ul. Legionów 122
tel. 41 253 60 50

Wydawca: Międzyzakładowa Komisja
Związkowa NSZZ „Solidarność” MESKO S.A.

Stanowisko Nr 3
XVIII Walnego Zebrania Delegatów
Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność”

W sprawie rozpadu więzi społecznych

XVIII Walne Zebranie Delegatów Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność” z niepokojem przyjmuje doniesienia z badań socjalnych o pogłębiającej się dezintegracji społecznej, świadczącej o atomizacji społeczeństwa.

Symptomy atomizacji społecznej są widoczne:

- w niskim poziomie kapitału społecznego,
- w braku społecznego zaufania; ufamy jedynie bliskim krewnym,
- w ubytku organizacji autentycznie społecznych; więcej organizacji pozarządowych się wyrejestrowuje niż się rejestruje,
- w bierności społecznej.

Stan taki jest sprzeczny z ideą społeczeństwa obywatelskiego, tak bliską NSZZ „Solidarność”. Termin ten nie jest już zresztą powszechnie używany w publicystyce społecznej. Taka sytuacja służy wyłącznie wąskim grupom interesów. Dotyczy to również partii politycznych, szczególnie rządzących. Niska frekwencja wyborcza będąca skutkiem atomizacji społecznej służy de facto rządzącym, ale nie ma nic wspólnego z demokracją. Rozpad więzi społecznych typowy dla późnego PRL-u i obserwowany dzisiaj oznacza likwidację „demosu” a więc podmiotu wszelkich działań społecznych.

Pomni nauczania zawartego w katolickiej nauce społecznej, że „osoba ludzka jest i powinna być zasadą, podmiotem i celem wszystkich urządzeń społecznych” stoimy na stanowisku, że jedynie zorganizowane społeczeństwo jako wspólnota osób może być partnerem dla każdej władzy. Bez społeczeństwa obywatelskiego demokracja staje się fikcją formalnych procedur. Dlatego też apelujemy i wzywamy wszystkich obywateli, szczególnie związkowców do aktywności czyli tworzenia struktur skupiających się wokół realnych zadań społecznych. Region Świętokrzyskiej „Solidarności” deklaruje dostępną pomoc celem wsparcia takiej organizacji. NSZZ „Solidarność” może i winien stać się katalizatorem ogólnonarodowego ruchu obywatelskiego. Solidarność jako zasada społeczna musi być dzisiaj wyzwaniem do budowania żywego organizmu społecznego. Bez tego obserwowane i szokujące ostatnio przejawy patologii władzy będą się bezkarnie pogłębiać ze szkodą dla społeczeństwa i dla państwa.

Za XVIII WZD PRZEWODNICZĄCY
Walnego Zebrania Delegatów Regionu Świętokrzyskiego
NSZZ „Solidarność” Waldemar Bartosz

Kielce – Cedzyna, 30 czerwca 2014 r.

Uchwała Nr 4
XVIII Walnego Zebrania Delegatów
Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność”
UCHWAŁA PROGRAMOWA

WSTĘP

Zbliża się 35. rocznica strajków w całej Polsce zakończonych powstaniem, po ponad pół wieku, wolnego związku zawodowego czyli Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. Różnorakie doświadczenia jakie

przechodził w tym czasie nasz kraj, a co za tym idzie i nasz Związek, są cenną przesłanką do budowy programu działania Związku na dalsze lata. Z pewnością najcenniejszą zdobyczą 1980 roku jest niezależność Związku, szczególnie od władzy politycznej. Aktualne są słowa św. Jana Pawła II wypowiedziane do nas w 2003 roku „władza przechodzi z rąk do rąk, a robotnicy, nauczyciele, służba zdrowia i wszyscy inni pracownicy, bez względu na to, kto sprawuje władzę w kraju, oczekują pomocy w obronie ich słusznych praw. Tu nie może zabraknąć »Solidarności«”.

DIAGNOZA

Na I Walnym Zebraniu Delegatów Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność” w 1981 roku w Uchwale Programowej delegaci napisali, że ówczesna tzw. władza ludowa zaopatrzyła robotnika w bochenek chleba i brudny autobus do przewozu pracowników. Obraz cywilizacyjnego i socjalnego zapóźnienia po 33 latach wygląda co prawda lepiej, ale nadal odbiega od standardów krajowych. Nadal jesteśmy tzw. „Ścianą Wschodnią”, gdzie średnia płaca jest o 700 zł niższa niż w reszcie kraju, a bezrobocie o prawie 3% wyższe niż średnia krajowa. Są powiaty, gdzie co czwarty mieszkaniec chcący pracować cierpi bezrobociu. Skutkiem takiego stanu jest bieda notowana w co czwartej rodzinie. Wyprowadzenie zakładów pracy i jednostek zarządzających poza Region cofa cywilizacyjnie nasze województwo. Monity NSZZ „Solidarność”, akcje protestacyjne i zgłaszane do władz problemy jedynie częściowo odnoszą skutek. Władza zajęta jest bowiem własnymi sprawami a nie losem obywateli. Podobnie jak w innych częściach kraju toczy nas rak biurokracji, niewydolności sądów, lekceważenia prawa, również pracowniczego w tym tzw. moda na outsourcing. Jedynie zdecydowany upór pracowników zrzeszonych w związek zawodowy może przeciwdziałać tej sytuacji. Dlatego też w nadchodzącej kadencji należy położyć nacisk na:

DZIAŁANIA ZWIĄZKOWE W REGIONIE polegające na:

- Wzmocnieniu organizacji Związku, aby przekonać pracowników, że w jedność siła i zorganizowani mają lepiej. W tym celu nowo wybrany Zarząd Regionu opracuje plan działań zmierzających do zwiększenia ilości podstawowych jednostek organizacyjnych Związku i zwiększenia członkostwa;
- Objęciu podstawowym szkoleniem związkowym wszystkich organizacji w Regionie i udostępnieniem oferty szkoleń specjalistycznych;
- Przekształceniu Klubu Społecznego Inspektora Pracy prowadzonego przez Zarząd Regionu w Akademię Bezpieczeństwa Pracy, tak aby podnieść rangę problematyki ochrony pracownika i zachęcić szerszą rzeszę związkowców do zajęcia się problemami BHP;
- Podjęciu w ramach szkoleń związkowych problematyki „patriotyzmu związkowego”, czyli szukania odpowiedzi na pytanie dlaczego zrzeszamy się w NSZZ „Solidarność”;
- Zwiększeniu pomocy dla bezrobotnych i zagrożonych ubóstwem poprzez działania Świętokrzyskiego Klubu Pracy zmierzające do budowy spółdzielni socjalnych i poszerzanie ofert pośrednictwa pracy. Pomocne tutaj jest propagowanie 1% odpisu od podatku PIT na cele charytatywne realizowane przez prowadzoną przez Region Świętokrzyski NSZZ „Solidarność” „Fundację Dla Dobra Wspólnego”;

dokończenie na str. 4

Konferencja na temat Rokowań Zbiorowych i Polityki Społecznej

Wiedeń, 12-13 czerwca 2014

„Negocjowanie naszej przyszłości!”

Strategia związkowa w czasach kryzysu ekonomicznego

Uchwała

Zabezpieczenie przyszłości Europy

– Zorganizujmy teraz solidarność!

Europejskie przemysłowe związki zawodowe wzywają do nowej ofensywy w zakresie redystrybucji mając na względzie zwiększenie udziału płac w dochodzie narodowym dla skutecznego zwalczania w ten sposób skutków kryzysu ekonomicznego i zapewnienia przyszłości dla pracowników w Europie.

Skutki tego kryzysu są dramatyczne. Polityka i strategia zaciskania pasa, podważające założenia demokracji, stosowane przez rządy i publiczne instytucje dla zwalczania kryzysu skończyły się całkowitą porażką i nawet pogorszyły sytuację pracowników. Przeważające opinie podtrzymywane przez instytucje krajowe i europejskie utrzymują, że powody nierównowagi ekonomicznej wynikają głównie z poziomu płac i świadczeń społecznych, które są uważane za zbyt wysokie i w konsekwencji wpływają na wszystkie warunki pracy i warunki społeczne. W wyniku tego, podjęte działania mają na celu:

- obniżenie poziomu płac,
- złamanie siły związków zawodowych w dziedzinie ustalania płac,
- zniszczenie systemu rokowań zbiorowych i atak na autonomię partnerów negocjacyjnych,

- osłabienie systemu ochrony przed zwolnieniami przez ułatwienie nietypowych form zatrudnienia,
- zredukowanie terminów wypowiedzeń i rekompensat związanych ze zwolnieniami w ramach „flexicurity”,
- osłabienie regulacji społecznych, świadczeń i emerytur.

Konsekwencje społeczne są w różnym stopniu w różnych krajach dewastujące:

- gwałtowny wzrost stopy bezrobocia (obecne oficjalne wielkości to powyżej 26 milionów bezrobotnych oraz ponad 48 milionów o niepełnym zatrudnieniu oprócz długotrwale bezrobotnych),
- szczególnie wysokie bezrobocie wśród młodocianych, co zmusza wielu wysoko wykwalifikowanych młodych ludzi do wyjazdu z krajów dotkniętych kryzysem
- pogorszenie się warunków pracy i wzrost nietypowego zatrudnienia, podwykonawstwa, elastycznej organizacji pracy oraz zastąpienia normalnych płac przez zmienne formy wynagrodzenia,
- spadek płac realnych w 18 z 26 krajów członkowskich Unii Europejskiej,
- alarmujący wzrost ubóstwa w całej Unii Europejskiej, szczególnie wśród młodocianych, kobiet i dzieci, pracowników migrujących i emerytów jak również pogłębiające się ubóstwo coraz większej ilości osób zatrudnionych na umowach śmieciowych,
- demontaż demokracji poprzez szantażowanie rządów pochodzących z wyboru poprzez nieuprawnione i nieświęte przymierza (Troika) oraz poprzez destrukcje praw so-

Uchwała Nr 4

dokończenie ze str. 3

- Kontynuacji nowoczesnych form związkowej komunikacji społecznej: elektronicznej i papierowej. Docieranie z własnym przekazem zarówno do członków Związku jak i do zewnętrznych środowisk jest ważnym warunkiem budowania wizerunku Związku;
- Kontynuacji tworzenia i realizowania projektów finansowanych z funduszy europejskich. Nowa perspektywa finansowa UE daje możliwość absorpcji środków na cele społeczne, ważne dla związku zawodowego;
- Pomocy poprzez współpracę i wzmacnianie obywatelskich form samoorganizacji społeczeństwa. Tylko bowiem społeczeństwo obywatelskie jest w stanie razem ze związkiem zawodowym być realnym partnerem dla każdej władzy.

DZIAŁANIA ZWIĄZKOWE OGÓLNOKRAJOWE, w których uczestniczy również nasz Region.

Działania te będą mieć na celu wspieranie:

- Organizowanych akcji związkowych prowadzonych przez władze krajowe Związku. Chodzi tu o aktywizację członków Związku i szerszych kręgów społeczeństwa w dążeniu do:
 - anulowania wieku emerytalnego '67,
 - wprowadzenia płacy minimalnej równej 50% średniej krajowej,
 - ograniczenia umów śmieciowych;
- Ustalenia kryterium reprezentatywności związków pracodawców jako zdolności negocjowania ponadzakładowych

układów zbiorowych pracy. Jednym z głównych problemów pracowniczych jest praktycznie brak w Polsce takich układów. Przeszkodą w ich zawieraniu jest uchylanie się pracodawców od zrzeszania się w branżowe związki pracodawców. Sytuacja obecna ogranicza możliwości budowania takich porozumień a także powoduje zrozumiałe negatywne odczucia struktur branżowych naszego Związku;

- Stworzenia szerszego zaplecza intelektualnego dla potrzeb Związku pod postacią think tanku bądź Instytutu Związkowego. Skupienie środowisk intelektualnych wokół problemów ważnych dla Związku przyczyni się do większej profesjonalności działań związkowych oraz wpłynie opiniotwórczo na szersze kręgi społeczne. Lokalna struktura takiego think tanku nie musi posiadać znaczących środków finansowych na jego funkcjonowanie. Dodatkowo istnieje możliwość pozyskania środków zewnętrznych (np. europejskich) na ten cel.

XVIII Walne Zebranie Delegatów Regionu Świętokrzyskiego NSZZ „Solidarność” stoi na stanowisku, iż cele programowe Związku winny stać się przedmiotem dyskusji i zaangażowania we wszystkich podstawowych jednostkach organizacyjnych Związku.

Za XVIII WZD PRZEWODNICZĄCY
Walnego Zebrania Delegatów Regionu Świętokrzyskiego
NSZZ „Solidarność” **Waldemar Bartosz**

Kielce – Cedzyna, 30 czerwca 2014 r.

- h) rozszerzenie kompetencji MON o promocję polskiego przemysłu obronnego, w celu podjęcia bezpośrednich działań promujących krajowy przemysł obronny za granicą; m.in. poprzez organizację stoisk narodowych z udziałem MON i przemysłu obronnego na wybranych kierunkach zagranicznych, uzgadnianych z PIPnROK lub wynikających z interesów podmiotów przemysłowych na danych rynkach, włącznie z finansowaniem lub częściowym finansowaniem kosztów związanych z zakupem powierzchni wystawienniczych na potrzeby przemysłu obronnego;
- i) wdrożenie Programu Wsparcia Bezpieczeństwa Regionu (ReSAP) umożliwiającego finansowanie nieodpłatnego przekazywania z zasobów SZ RP SpW dla odbiorców zagranicznych oraz zakupów wyrobów przemysłu obronnego dokonywanych w polskich podmiotach przemysłowych przez państwa regionu V4+;
- j) monitorowanie przedsięwzięć związanych z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, dostosowującej przepisy dotychczasowej ustawy offsetowej do wymogów prawa Unii Europejskiej oraz wykorzystanie zawartych w niej mechanizmów do unowocześnienia produkcji, remontów i modernizacji SpW produkowanego lub obsługiwanego w Polsce;
- k) określenie ram instytucjonalno-prawnych pozwalających na transfer technologii wojskowych do sektora cywilnego oraz działań ograniczających bariery dla tego transferu;
- l) utrzymywanie stałych kontaktów pomiędzy wojskiem, nauką i przemysłem (konferencje, seminaria, spotkania itp.) mających na celu lepsze zrozumienie wzajemnych oczekiwań w zakresie:
- długoterminowych potrzeb Sił Zbrojnych RP;
 - zwiększenia aktywności przedsiębiorców w zakresie rozwoju produkcji i sprzedaży wyrobów obronnych, przy wykorzystaniu możliwości, jakie daje współpraca z partnerami zagranicznymi w dziedzinie kapitału, technologii, produktów, kooperacji przemysłowej i rynku zbytu,
 - dywersyfikowania i uatrakcyjniania oferty rynkowej obejmującej cały cykl życia wyrobów obronnych, zwłaszcza w zakresie wyrobów nowoczesnych, a także pod względem warunków dostaw,
 - dostosowania potencjału produkcyjnego oraz badawczo-rozwojowego przemysłu obronnego do potrzeb odbiorców krajowych oraz możliwości eksportowych,
 - lepszego rozpoznania potrzeb głównych kontrahentów w zakresie SpW wykorzystania w pełni dostępnych instrumentów prawnych i finansowych, którymi dysponują organy administracji rządowej, a także funduszy zagranicznych (w tym zwłaszcza z UE) w celu realizacji badań naukowych i prac rozwojowych oraz wdrażania nowoczesnych produktów,
 - aktywniejszego włączania się w międzynarodowe programy badań naukowych i prac rozwojowych oraz programy produkcyjne, realizowane pod auspicjami UE i NATO, również z własnej inicjatywy.
- Wiele z wymienionych działań przynosi już wymierne efekty, inne natomiast wymagają dalszych prac oraz zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron.
- W imieniu Ministra Obrony Narodowej deklaruję, że resort obrony narodowej będzie konsekwentnie zmierzał do wypełnienia wszystkich postawionych przed sobą zadań.

Z poważaniem
Czesław Mroczek

KONGRES SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZY SEKRETARIATU METALOWCÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

23 czerwca w Trzebnicy koło Wrocławia odbył się XXIV Kongres Sekretariatu Metalowców NSZZ „Solidarność”.

Sekretariat skupia następujące Sekcje:

- Sekcja Krajowa Przemysłu Motoryzacyjnego
- Sekcja Krajowa Hutnictwa
- Sekcja Krajowa Przemysłu Zbrojeniowego
- Sekcja Krajowa Branży Metalowej
- Sekcja Krajowa Przemysłu Okrętowego
- Sekcja Krajowa Przemysłu Lotniczego
- Sekcja Krajowa Przemysłu Elektromaszynowego
- Sekcja Krajowa Przemysłu Teleelektronicznego

W Sekretariacie jest ok 40 tys. członków NSZZ „S”.

Ponad stu delegatów z całego kraju dokonało oceny działalności za ostatnią kadencję udzielając absolutorium dla ustępujących władz.

W wyborach na Przewodniczącego Sekretariatu startowało dwóch kandydatów: Bogdan Szozda, dotychczasowy Szef Sekretariatu i były Przewodniczący Adam Ditmer.

Delegaci w pierwszym głosowaniu powierzyli obowiązki przewodniczącego Bogdanowi Szozdzie.

Następnie dokonano wyboru 27-osobowej Rady Sekretariatu. Ze „zbrojeniówki” w skład Rady weszli:

Stanisław Głowacki

Henryk Szostak

Janusz Wiesław Lewandowski

Na wniosek Szefa Sekretariatu funkcję zastępcy Przewodniczącego ds. polityki przemysłowej pełnić będzie Stanisław Głowacki.

Delegaci podjęli decyzję o kontynuacji budowy programu polityki przemysłowej we współpracy z Sekretariatem Górnictwa i Energetyki.

Temat polityki przemysłowej w krajach Unii Europejskiej będzie przedmiotem obrad Europejskiej Federacji Metalowców w dniach 8-9 lipca 2014 r. w Berlinie.

Stronę polską będzie reprezentował Stanisław Głowacki.

W obradach udział wzięli przedstawiciele związków zawodowych z: Francji, Niemiec, Belgii, Holandii, Czech, Słowacji, Węgier, Litwy, Danii i Szwecji.

Red.

ILE TRZEBA ZARABIAĆ ABY PAŃSTWO ZACZĘŁO ŚCIAGAĆ PIT?

Finlandia	5392 zł
Wielka Brytania	3934 zł
Austria	3805 zł
Niemcy	2888 zł
Włochy	2767 zł
Irlandia	2733 zł
USA	2542 zł
Francja	2076 zł
Polska	258 zł

Red.

MINISTERSTWO SKARBU PAŃSTWA

Sekretarz Stanu Zdzisław Gawlik

DSK-PC-075-1/14/ (MSP/DSK/1641/14)

Pan Stanisław Głowacki
Przewodniczący Sekcji Krajowej
Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ Solidarność
ul. Legionów 122, 26-111 Skarżysko-Kamienna
fax 41 253 60 53

Szanowny Panie Przewodniczący,

Nawiązując do przesłanego na ręce Pana Donalda Tuska Prezesa Rady Ministrów oraz Pana Włodzimierza Karpińskiego Ministra Skarbu Państwa Stanowiska Nr 1/7/2014 Rady Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” z dnia 20 maja 2014 r. uprzejmie przedstawiam następujące wyjaśnienia dotyczące postulatów leżących w obszarze kompetencyjnym ministra właściwego do spraw gospodarki oraz ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

Jednocześnie pragnę poinformować, iż w zakresie poruszonych w Stanowisku spraw z obszaru odpowiedzialności resortu obrony narodowej, zwróciłem się do Sekretarza Stanu w MON z prośbą o przedstawienie stosownych informacji. W związku z powyższym, uzupełniającą odpowiedź na wystąpienie Pana Przewodniczącego zostanie udzielona niezwłocznie po uzyskaniu stanowiska tego resortu.

1. Odnosząc się do kwestii zawarcia umów i wypłaty środków z tytułu PMG pragnę przedstawić następującą informację opracowaną na podstawie stanowiska Ministerstwa Gospodarki.

W dniu 9 czerwca 2014 roku Sekretarz Rady Ministrów poinformował Ministra Obrony Narodowej, że dnia 30 maja 2014 r. Rada Ministrów, uchwałą nr 99/2014, przyjęła Aneks nr 1 do Programu mobilizacji gospodarki na lata 2013-2022 („Program”). W związku z tym, w dniu 10 czerwca 2014 r., Minister Gospodarki nałożył na 26 przedsiębiorców – dla których jest organem organizującym i nadzorującym wykonywanie zadań na rzecz obronności państwa – obowiązek utrzymywania mocy produkcyjnych lub remontowych niezbędnych do realizacji zadań wynikających z przedmiotowego Programu, zmienionego Aneksem nr 1. Aktualnie trwa proces zawierania umów z przedsiębiorcami, na podstawie których otrzymują oni dotacje na pokrycie kosztów utrzymywania wspomnianych mocy produkcyjnych lub remontowych. Suma środków budżetowych, których dysponentem jest Minister Gospodarki, przeznaczonych na dotacje dla przedsiębiorców utrzymujących moce produkcyjne niezbędne do realizacji zadań wynikających z Programu wynosi 87,43 mln złotych. Przewiduje się, że wypłata dotacji dla przedsiębiorców, którzy zawarli stosowne umowy z Ministrem Gospodarki, nastąpi w II połowie czerwca.

2. W kwestii opracowania i przyjęcia przez Radę Ministrów sektorowego programu wsparcia sektora obronnego Ministerstwo Gospodarki przedstawiło następującą informację. W związku ze zmianą w 2013 r. koncepcji rządu dotyczącej konsolidacji sektora obronnego, prowadzone pod kierunkiem Ministerstwa Gospodarki prace nad przygotowaniem Programu wspierania rozwoju polskiego przemysłu obronnego na lata 2013-2022. („Program 2020”) zostały wstrzymane. Po wypracowaniu ostatecznego kształtu nowej koncepcji konsolidacyjnej, z początkiem 2014 r. resort gospodarki wznowił prace nad Programem 2020. W ramach działań zmierzających do opracowania tego dokumentu odbyła się seria konsultacji z przedstawicielami rodzimych firm zbrojeniowych, m.in. spółek zaliczanych do Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych, Polskiego Holdingu Obronnego

sp. z o.o., Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A., a także reprezentantami pracodawców oraz stroną związkową. Obecnie formowana jest grupa robocza ds. opracowania projektu Programu 2020, w skład której wejdą przedstawiciele MG, MSP, MON, MSZ, NCBiR.

W ocenie Ministerstwa Skarbu Państwa, w programie tym powinna zostać rozstrzygnięta ewentualna propozycja powołania Pełnomocnika Rządu do spraw przemysłu obronnego.

3. Odnosząc się do kwestii podjęcia jednoznacznych decyzji w sprawie konsolidacji sektora obronnego z zapewnieniem włączenia do Polskiej Grupy Zbrojeniowej wszystkich zakładów Polskiego Holdingu Obronnego, a także sprawy dokapitalizowania PGZ S.A. środkami pozwalającymi wzmocnić działalność Grupy, pragnę poinformować, iż decyzje w tym zakresie zostały podjęte. Co więcej, pierwszy etap koncentracji spółek w ramach Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. („PGZ S.A.”) znajduje się na ukończeniu. W dniu 22.05.2014 r. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki PGZ S.A., podczas którego dokonano podwyższenia kapitału zakładowego tej Spółki przez Skarb Państwa oraz Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. Łączna kwota tego podwyższenia wynosiła 3.917.349.121 zł, w tym wkład niepieniężny (aport) Skarbu Państwa w wysokości 2.326.212.900,40 zł oraz wkład pieniężny ARP S.A. w kwocie 250.000.000 zł i wkład niepieniężny (aport) ARP S.A. w wysokości 1.341.226.221 zł.

Skarb Państwa dokonał wniesienia większościowych pakietów akcji 13 nw. Spółek:

- 1) Huta Stalowa Wola S.A. (57,72%)
- 2) Wojskowe Zakłady Elektroniczne S.A. (85%)
- 3) Wojskowe Zakłady Inżynieryjne S.A. (85%)
- 4) Wojskowe Zakłady Mechaniczne S.A. (99,59%)
- 5) Wojskowe Zakłady Motoryzacyjne S.A. (85%)
- 6) Wojskowe Zakłady Łączności Nr 1 S.A. (85%)
- 7) Wojskowe Zakłady Łączności Nr 2 S.A. (85%)
- 8) Wojskowe Centralne Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne S.A. (85%)
- 9) Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 1 S.A. (94,23%)
- 10) Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 2 S.A. (85%)
- 11) Wojskowe Zakłady Lotnicze Nr 4 S.A. (85%)
- 12) Wojskowe Zakłady Uzbrojenia S.A. (85%)
- 13) Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Centrum Techniki Morskiej S.A. (85%)

Z kolei, Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. doskonała wniesienia na podwyższenie kapitału zakładowego PGZ S.A.:

- 1) wkładu pieniężnego w kwocie 250.000.000.000 zł.
- 2) wkładu niepieniężnego (aportu) w postaci następujących finansowych aktywów trwałych:
 - a) pakietu 31,06% akcji Huta Stalowa Wola S.A.
 - b) pakietu 83,83% akcji Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego „PZL-KALISZ” S.A.
 - c) pakietu 72,9% udziałów Fabryki Broni „Łucznik” – Radom sp. z o.o.
 - d) pakietu 51% udziałów Spółki Nano karbon sp. z o.o.
 - e) 9.153.879 certyfikatów inwestycyjnych Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Aktywów Niepublicznych MARS.

Po rejestracji uchwał Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia PGZ S.A. podjętych w dniu 22.05.2014 r. w Krajowym Rejestrze Sądowym, wartość kapitału zakładowego Spółki wzrosła z 200.000 zł do 3.917.639.121 zł, zaś struktura właścicielska PGZ S.A. będzie następująca: Skarb Państwa – 59,38%, ARP S.A. – 40,62%.

Konsekwencją uchwał podjętych przez Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie PGZ S.A. było zawarcie w dniu 29.05.2014 r. pomiędzy Ministrem Skarbu Państwa a Zarządem PGZ S.A., w obecności Ministra Obrony Narodowej, Umowy wniesienia przez Skarb Państwa akcji 13 spółek na podwyższony kapitał

cyjnych, takich jak autonomia rokowań zbiorowych lub systemów ubezpieczeń społecznych, w powiązaniu z niektórymi agendami rządowymi, które korzystają z okazji narzucenia swojej neoliberalnej antypracowniczej polityki przy wykorzystaniu europejskich instytucji i/lub IMF, jako wymówki.

Wszystko to oznacza ignorowanie głównych przyszłych wyzwań stojących wobec problemu zatrudnienia w przemyśle europejskim:

- tworzenie warunków godnej pracy w innowacyjnych oraz społecznie i ekologicznie zrównoważonych sektorach przemysłowych,
- podejmowanie trendów demograficznych i poprawa warunków pracy dla zapewnienia, że łączą się one z potrzebami i życzeniami społeczeństwa,
- podniesienie płac dla ponownego pobudzenia gospodarki, gwarancji odbudowy i poprawy systemów opieki socjalnej oraz uznania pracy i klasy pracującej, jako podstawowego czynnika życia gospodarczego i społecznego.

Władze w Europie nie zdają sobie sprawy z tych wyzwań. Obecna Unia Europejska stanowi Unię Gospodarczą i Unię Monetarną a nie Unię dla większości ludzi ją zamieszkujących. Siła sprawcza związków zawodowych słabnie w kontekście kryzysu ekonomicznego i związanych z tym działań. Pracownicy, przedstawicielstwa pracownicze i związki zawodowe są zmuszane do kompromisów, na które nigdy by się nie zgodziły w innych warunkach, dla zapewnienia pracownikom przynajmniej jakiegoś rodzaju zatrudnienia.

Poprawa sytuacji gospodarczej kosztem sąsiadów, krajowe strategię – nawet idee nacjonalistyczne – są coraz bardziej wdrażane a pracownicy są ciągle rozgrywani między sobą.

W tej sytuacji, podstawowym zadaniem związków zawodowych jest odzyskanie widoczności i siły do walki o lepsze warunki życia i pracy pracowników w Europie. Europejskie przemysłowe związki zawodowe propagują wyjście alternatywne: Europa sprawiedliwości społecznej dla wszystkich, nie dla zysków niewielkiej garstki ludzi. Naszą rolą jest walka o więcej lepszych stanowisk pracy i zapewnienie godnych warunków życia i pracy.

Wobec zbiorowych problemów europejskich przedstawiamy nasze zbiorowe europejskie odpowiedzi:

- Rzeczywisty wzrost płac jest ekonomicznie pożyteczny i społecznie odpowiedzialny, gdyż redystrybucja dochodów z kapitału na rzecz dochodów z płac jest najlepszą drogą do ekonomicznego ożywienia. Jednocześnie, siła nabywcza w nowych krajach członkowskich EU musi być zwiększona poprzez eliminowanie nieakceptowalnych różnic w poziomie płac i stopie życiowej w porównaniu ze starymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, ale to oczywiście nie powinno się dokonywać poprzez obniżanie płac i stopy życiowej w starych państwach członkowskich UE. Jeżeli to nie przyniesie skutku, wtedy ryzyko możliwych konfliktów pomiędzy obywatelami starych i nowych państw członkowskich wzrośnie, co może doprowadzić do ekscesów nacjonalistycznych i ksenofobicznych.
- W tym kontekście, musimy zapobiec wszelkiemu nieuczciwemu drenażowi zysków przedsiębiorstw poprzez lokalizowanie przedsiębiorstw w nowych państwach członkowskich w stosunku do ich przedsiębiorstw macierzystych, co stanowi wymówkę dla zamrażania płac i świadczeń na rzecz pracowników w nowych krajach.

- Efektywne działania na rzecz podniesienia jakości zatrudnienia przy jednoczesnym zwalczaniu nadużyć w dziedzinie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu, ograniczeniu zatrudnienia na tymczasowych umowach o pracę, agencje pracy tymczasowej oraz przenoszenie pracowników z jednej strony a narzucanie elastycznego czasu pracy z drugiej strony.
- Polityka aktywnego czasu pracy dla zapewnienia, stworzenia i redystrybucji zatrudnienia może stanowić istotny i ważny instrument w czasie kryzysu. Ale polityka czasu pracy musi również odgrywać istotną rolę w stosunku do takich wyzwań jak ograniczenie stresu, poprawę równowagi pomiędzy czasem pracy a życiem prywatnym oraz wpływać na trendy demograficzne.
- Będziemy wspierać otwartą debatę na temat nowej polityki czasu pracy, łącznie z ewentualnym skróceniem czasu pracy i innymi ustaleniami dotyczącymi czasu pracy oraz możliwym zredukowaniem czasu pracy i innych ustaleń dotyczących czasu pracy. Korzyści w zakresie wydajności muszą być reinwestowane w interesie pracowników, a nie zwiększenia zysków.
- Układy zbiorowe stanowią najlepszą ochronę pracowników. Ogólnie rzecz biorąc, zapewniają one lepsze warunki pracy niż mogliby je w inny sposób uzyskać. Jednakże, odrzucamy strategię Komisji polegającą na decentralizacji rokowań zbiorowych. Zamiast tego potrzebujemy większej ilości i lepszych układów zbiorowych na wszystkich istotnych poziomach – przedsiębiorstwa czy sektora na poziomie krajowym lub ponadnarodowym. Podstawowym warunkiem osiągnięcia tego jest wzrost naszej autonomicznej siły rokowaniowej.
- Gospodarka europejska musi być oparta na godnych warunkach pracy a nie na umowach śmieciowych. Mężczyźni i kobiety muszą mieć możliwości zarabiania na życie przez normalną pracę a nie przez umowy śmieciowe niskopłatne. Godny system wynagradzania musi być uzupełniony przez spójny rynek pracy i politykę społeczną, która wzmaga popyt przy unikaniu ubóstwa.
- Odrzucamy wszelkie porozumienia międzypaństwowe, które działają na rzecz dumpingu socjalnego i wzywamy do rozpatrzenia kwestii nabytych praw pracowniczych i socjalnych wykorzystywanych jedynie na rzecz zwiększenia korzyści przedsiębiorstw wielonarodowych.
- Europejskie przemysłowe związki zawodowe muszą zachowywać silne wspólne stanowisko w czasach tak trudnych dla licznych pracowników europejskich. Solidarność nie jest sprawą ulotną. Będziemy działać razem, szczególnie w trudnych ekonomicznie czasach i nie pozwolimy na wzajemne rozgrywanie się ani na poziomie przedsiębiorstwa ani sektora ani ponadnarodowym.

Posiadamy długą tradycję budowania solidarności. Musimy ją jeszcze bardziej rozwinąć na rzecz odpowiedzialnych rokowań zbiorowych i polityki społecznej zdolnej do zapewnienia wspólnych rozwiązań konfliktów ponadgranicznych. Naszym zadaniem jest zbudowanie tej solidarności.

Wreszcie, nasza solidarność stanowi niezbędny fundament dla zbudowania siły koniecznej do przeformowania naszych alternatyw u pracodawców i polityków.

Konferencja odbyła się w ramach Europejskiej Federacji Metalowców ze wszystkich krajów Unii, w której udział wzięli przedstawiciele naszej Sekcji.

Red.

na proponowanie optymalnych rozwiązań. Najświeższym przykładem inicjowania współpracy regionalnej w obszarze SpW są inicjatywy podejmowane w ramach Grupy V4.

V. Wzmocnienie konkurencyjności polskiego sektora obronnego.

W ramach działań wspierających rozwój i konkurencyjność krajowych podmiotów przemysłu obronnego, MON szeroko angażuje się w prace mające na celu:

- a) jak najszybsze zakończenie procesów związanych z konsolidacją podmiotów przemysłu obronnego wokół grupy kapitałowej PGZ S.A.;
- b) osiągnięcie (przy wykorzystaniu przysługujących instrumentów prawnych, w tym wynikających ze statutu PGZ S.A.) optymalnej struktury zarządzania, zorientowanej zadaniowo – umożliwiającej maksymalne wykorzystanie potencjału produkcyjno-usługowego;
- c) refundację kosztów ponoszonych przez przedsiębiorców na realizację zadań obronnych w zakresie mobilizacji gospodarki na poziomie pozwalającym na utrzymanie min. 80% sprawności technicznej SpW,
- d) doskonalenie resortowego systemu pozyskiwania SpW na potrzeby SZ RP poprzez:
 - stosowanie w możliwie szerokim zakresie umów wieloletnich (także 10-letnich) na dostawę wyrobów obronnych obejmujących cały cykl życia produktów, w tym modernizację, modyfikację i utylizację,
 - formułowanie wymagań obronnych SpW w sposób gwarantujący równoprawne traktowanie wszystkich dostawców wyrobów obronnych,
 - wdrożenie i usprawnienie rozwiązań prawnych ułatwiających efektywne funkcjonowanie podmiotów przemysłu obronnego w realiach otwartej konkurencji, przy założeniu, iż udzielenie zamówień objętych zakresem dyrektywy 2009/81/WE w trybie niekonkurencyjnym może mieć miejsce tylko w przypadku uzasadnionych wymogami ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa,
 - uruchamianie procedur związanych z zamawianiem SpW z odpowiednim wyprzedzeniem,
 - dążenie do zachowania rytmiczności zamówień na wyroby przemysłu obronnego w skali roku, tak aby zamówienia nie koncentrowały się w IV kwartale,
 - szerokie stosowanie przedpłat i zaliczek pod dostawę SpW w wysokości wynikającej z przepisów prawa zamówień publicznych,
 - Utrzymywanie kontaktów z przedsiębiorcami przemysłu obronnego w celu zapewnienia wzajemnego przepływu informacji o możliwościach przemysłu oraz potrzebach w zakresie wyrobów obronnych, bez ograniczania równego dostępu wszystkich zainteresowanych podmiotów do informacji;
- e) systematyczne zwiększenie finansowania w oparciu o środki NCBR oraz MON, badań naukowych i prac rozwojowych o kluczowym znaczeniu dla bezpieczeństwa i obronności państwa, których wynikami jest zainteresowane MON, zgodnie z obszarami techniki i technologii obronnych określonych w dokumencie pn. Priorytetowe kierunki badań w resorcie obrony narodowej na lata 2013–2022;
- f) pomoc krajowym podmiotom przemysłu obronnego w przedsięwzięciach promocyjnych skierowanych na rynki zagraniczne poprzez:
 - rozwijanie kontaktów politycznych i gospodarczych, powodujących wzrost zainteresowania rządów innych państw zakupem produkowanego w Polsce SpW,

- rozpoznanie potrzeb potencjalnych klientów dotyczących SpW oraz specyfiki kontraktowania w tym zakresie występującej w poszczególnych krajach, wyrażających lub mogących wyrazić zainteresowanie importem z Polski wyrobów obronnych,
- współudział w organizowaniu misji gospodarczych, w tym z udziałem członków rządu, mających na celu promocję polskiego SpW w krajach stanowiących potencjalne rynki zbytu,
- uwzględnianie zagadnień współpracy przemysłowo-obronnej w agendzie spotkań dwustronnych, komitetów bądź grup roboczych, realizowanych na szczeblu ministerstw obrony,
- zapraszanie wysokich rangą przedstawicieli Sił Zbrojnych krajów, których kontrakt dotyczy, do złożenia wizyty w Polsce celem odbycia rozmów mogących zwiększyć szanse biorącego udział w tym kontrakcie krajowego przedsiębiorcy,
- udzielanie pozytywnych opinii, jak i demonstrowanie potencjalnym zagranicznym nabywcom walorów taktyczno-technicznych oferowanych w ramach przetargu przez krajowego przedsiębiorcę określonego uzbrojenia lub sprzętu wojskowego,
- informowanie potencjalnych zagranicznych odbiorców wyrobów krajowego przemysłu obronnego o możliwości skorzystania z polskich instrumentów wsparcia eksportu, tj.: udzielenie kredytów rządowych (gov to gov), kredytów eksportowych przez Bank Gospodarstwa Krajowego dla zagranicznych podmiotów zainteresowanych nabyciem wytwarzanych w Polsce towarów i usług, dopłat do procentowania kredytów eksportowych udzielanych przez BGK w ramach tzw. programu DOKE6, ubezpieczenia kredytów eksportowych realizowanych przez Korporację Ubezpieczeń Eksportowych S.A.7;
- g) aktywne współdziałanie z organami administracji rządowej w sprawach dotyczących przemysłu obronnego poprzez powoływanie międzyresortowego zespołu roboczego z udziałem organów administracji państwowej i krajowego przemysłu obronnego do spraw identyfikacji perspektywicznych kierunków eksportowych, wspólnej strategii i skutecznej koordynacji działań promocyjnych;



**MINISTRSTWO OBRONY NARODOWEJ
SEKRETARZ STANU**

**PRZEWODNICZĄCY
RADY SEKRETARIATU METALOWCÓW
NSZZ „Solidarność”**

Pan Bogdan SZOZDA
ul. Floriana 7/127
40-286 Katowice
Fax: (032) 253-87-23

Dotyczy: wsparcia rozwoju polskiego przemysłu obronnego

Szanowny Panie Przewodniczący,

W odpowiedzi na pismo nr wych. SM/1/W/17/201 z dnia 07.05.2014 r. skierowane do Prezesa Rady Ministrów w sprawie wsparcia przez państwo rozwoju polskiego przemysłu obronnego, w imieniu Ministra Obrony Narodowej informuję, że resort obrony narodowej, chociaż bezpośrednio nie odpowiada za kształtowanie polityki przemysłowej państwa, prowadzi wiele działań (bądź współuczestniczy w ich realizacji) mających istotne znaczenie dla poprawy kondycji przedmiotowego sektora gospodarki.

I. Realizacja planu modernizacji technicznej (PMT)

Siły Zbrojne RP są podstawowym klientem polskiego przemysłu obronnego. Gwarantem ciągłości procesu modernizacji technicznej SZ RP (czyli zamówień ze strony resortu obrony narodowej) jest przyjęty wskaźnik 1,95% PKB (ostatnio pojawiły się deklaracje o jego zwiększeniu do 2% PKB) na finansowanie przedsięwzięć związanych z obronnością państwa. Taki poziom finansowania SZ RP umożliwił zaplanowanie w latach 2013–2022 na modernizację techniczną środków finansowych w wysokości ok. 139 mld zł. Taki poziom budżetu pozwala na realizację ogromnie ważnych dla Sił Zbrojnych RP programów modernizacyjnych ustanowionych w 2009 r. Dodatkowo z inicjatywy Prezydenta RP w 2012 r. w ustawie o zamianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych RP wprowadzono zapisy dodatkowo środki gwarantujące środki budżetowe na wyposażenie Sił Zbrojnych RP w środki obrony przeciwrakietowej w ramach systemu obrony powietrznej. Jednocześnie należy dodać, że analiza wydatków z lat ubiegłych wskazuje, że około 70% zamówień armii

lokowanych jest w przemyśle krajowym. Przytoczone dane pozwalają sądzić, że do roku 2022 resort obrony narodowej będzie podstawową instytucją finansującą rozwój krajowego potencjału obronnego.

II. Dostosowanie uwarunkowań prawnych w zakresie pozyskiwania SpW dla SZ RP do wymogów UE.

W związku z wejściem w życie od lipca 2012 roku Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/81/WE z 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniająca dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dyrektywa obronna), Polska dokonała transpozycji tej dyrektywy do polskiego prawodawstwa wewnętrznego ustawą z dnia 12 października 2012 r. zmieniającą polską ustawę – Prawo zamówień publicznych.

Na podstawie delegacji wynikającej ze zmienionej ustawy Prawo zamówień publicznych, Rada Ministrów wydała rozporządzenie z dnia 12 lutego 2013 w sprawie trybu postępowania w zakresie oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, zgodnie z którym oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa dokonuje minister kierujący działem administracji rządowej, któremu jednostka organizacyjna będąca zamawiającym podlega lub jest przez niego nadzorowana.

W związku z wejściem ww. rozporządzenia w resorcie obrony narodowej w 2013 r. zostały opracowane dwie decyzje:

- decyzja nr 112/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania w zakresie przygotowania materiałów i wniosków o dokonanie oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, zgodnie z którą ustanowiono Zespół ds. wypracowania rekomendacji występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa (dalej: „Zespół”);
- decyzja nr 118/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 kwietnia 2013 r. w sprawie zasad i trybu udzielania w resorcie obrony narodowej zamówień w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa, określającą szczegółowy tryb postępowania w resorcie obrony narodowej w zakresie przygotowania materiałów i wniosków o dokonanie oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa przez Ministra Obrony Narodowej.

Opierając się na jednorocznych doświadczeniach z prac Zespołu do spraw wypracowania rekomendacji występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa w resorcie obrony narodowej, w miejsce decyzji Nr 112/MON, wprowadzona została decyzją nr 92/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 marca 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania w zakresie kwalifikowania zamówień i oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa nowa, udoskonalona procedura dokonywania oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa.

Przedmiotowa decyzja Nr 92/MON porządkuje proces identyfikowania, kwalifikowania i oceny zamówień w zakresie występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, co skutkuje wyłączeniem ich z ustawy Prawo zamówień publicznych. Procedury określone decyzją wyraźnie rozdzielają proces kwalifikowania zamówień i opracowywania uzasadnień od oceny uzasadnień i przygotowania rekomendacji Ministrowi Obrony Narodowej. Takie podejście skupia wysiłek zaangażowanych komórek i instytucji resortu obrony

Szanowny Panie Prezesie!

Szanowni Pracownicy zakładów Mesko S.A.

dokończenie ze str. 1

Przede wszystkim bezpiecznej i dającej satysfakcję pracy, ale także dobrych zarobków i możliwości osobistego rozwoju.

Panu i pańskiej kadrze zarządzającej życzę sukcesów w prowadzeniu firmy. To trudny i konkurencyjny rynek, na którym łatwo stracić z takim trudem wypracowaną pozycję.

Na koniec proszę przekazać życzenia mojej ukochanej „Solidarności” i innym związkom zawodowym działającym w firmie. Wiem, że współpraca kierownictwa spółki z partnerami społecznymi jest bardzo dobra. Dialog z pracownikami, to niewątpliwie jeden z filarów Waszego sukcesu. Jeszcze raz serdecznie pozdrawiam i dziękuję za zaproszenie.

Z wyrazami szacunku
Piotr Duda

narodowej na istotnych zamówieniach, co zdecydowanie przyspieszy proces oceny i konsekwencji znacząco poprawi efektywność systemu zaopatrywania Sił Zbrojnych RP. Proponowane regulacje zapewniają również prawidłowe stosowanie przepisów zawartych w art. 346 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)

W procesie kwalifikowania zadań do wyłączenia z przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych z uwagi na występowanie podstawowego bezpieczeństwa państwa, Polska musi uwzględnić przepisy i normy prawa wspólnotowego oraz kierować się wytycznymi Komisji Europejskiej zawartymi w Komunikacie interpretacyjnym dotyczącym stosowania art. 296 Traktatu Wspólnotowego (obecnie art. 246 TFUE) i w notach wyjaśniających Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wspólnotowego i Usług oraz orzeczeniami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Brak właściwej kwalifikacji i uzasadnień zadań ze względu na podstawowy interes bezpieczeństwa państwa może prowadzić nie tylko do nałożenia na Polskę kar finansowych za niewłaściwe stosowanie prawa unijnego, ale również do unieważnienia postępowań lub rozwiązania zawartych umów.

W kontekście powyższych uregulowań prawnych istotne jest podejmowanie racjonalnych decyzji godzących realizację PMT z oczekiwaniami Sił Zbrojnych RP w zakresie utrzymania i ustanawiania potencjału przemysłu obronnego dla wsparcia produkcji, rozwoju i cyklu życia SpW.

III. Zabezpieczenie potrzeb SZ RP na czas W.

Resort obrony narodowej jest zainteresowany zachowaniem zdolności techniczno-produkcyjnych podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji środków bojowych oraz dostaw wyrobów i usług (remontu) sprzętu wojskowego będącego na wyposażeniu Sił Zbrojnych RP.

Wobec powyższego, obok wysiłków zmierzających do zabezpieczenia potencjału ww. podmiotów dla zapewnienia realizacji zadań i umów na potrzeby SZ RP, resort obrony narodowej dąży do lokowania zamówień (z wykorzystaniem dopuszczalnych prawem procedur dotyczących zabezpieczenia interesów państwa, zwłaszcza w kontekście znowelizowanej ustawy Prawo zamówień publicznych, uwzględniającej zapisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE) w tych podmiotach, które umożliwiają bezpośrednie dedykowanie tych zamówień do przedsiębiorstw polskiego przemysłu obronnego. Takie postępowanie pozytywnie wpływa również na sprawną realizację zadań z obszaru Programu Mobilizacji Gospodarki (PMG) zabezpieczając jednocześnie ciągłość dostaw wyrobów i usług we wszystkich stanach gotowości obronnej państwa.

Nadmienić należy, że w zakresie zamówień na usługi dotyczące dostaw oraz remontu sprzętu wojskowego istotnego dla bezpieczeństwa RP uwzględnia się m.in.:

- a) realizację przez przedsiębiorców zadań obronnych polegających na utrzymaniu mocy produkcyjnych i remontowych niezbędnych do realizacji zadań wynikających z PMG;
- b) świadczenie usług w zakresie sprzętu wojskowego na potrzeby obronne państwa również w warunkach ograniczonych dostaw.

Osiągnięcie zakładanych celów w przedmiotowym zakresie realizuje się m.in. poprzez nadzór i kontrolę nad organizowaniem przygotowań obronnych przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym, którzy stanowią istotny element systemu zabezpieczenia zaplecza remontowo-produkcyjnego SZ RP w wyższych stanach gotowości obronnej państwa,

co ma również bezpośredni wpływ na tempo i poziom odtwarzania zdolności bojowej wojsk.

IV. Budowa zdolności i potencjału krajowego przemysłu obronnego.

Rozwijając potencjał polskiego przemysłu obronnego należy mieć na uwadze, iż w wielu dziedzinach możliwe jest pozyskanie stosownej wiedzy (know-how) poprzez współpracę międzynarodową. Współpraca z kontrahentami zagranicznymi niezależnie od przyjętej formy (kooperacja, sprzedaż udziałów, prywatyzacja), pozwala na systematyczne rozwijanie oferty, podnoszenie jakości i osiąganie standardów dotychczas przez nas nie osiągniętych.

Warunkiem uczestnictwa zagranicznych dostawców w realizacji modernizacji technicznej SZ RP jest deklaracja przeniesienia części produkcji i świadczenia usług z tym związanych na terytorium RP w ramach „polonizacji” lub offsetu.

Resort obrony narodowej jest zainteresowany w szczególności pozyskaniem zdolności obsługowo-remontowych, na wszystkich poziomach zabezpieczenia technicznego wojsk, a także zapewnieniem rodzimym podmiotom adekwatnych mocy produkcyjnych na realizację zadań produkcyjno-remontowych w szczególności w okresie zagrożenia bezpieczeństwa państwa i w czasie wojny. W sposób oczywisty zwiększa to bezpieczeństwo dostaw oraz usług niezbędnych do zabezpieczenia eksploatacji SpW.

Działania MON ukierunkowane są ponadto na angażowaniu polskich podmiotów w realizację:

- a) międzynarodowych projektów i programów w ramach współpracy państw europejskich, co postrzega się jako realny sposób utrzymania własnych niezależnych potencjałów produkcyjnych w obliczu rosnących kosztów ich rozwoju. Dla polskich podmiotów naukowo-przemysłowych szczególnie istotny jest udział we współrealizacji projektów i programów EDA, ESA (Europejskiej Agencji Kosmicznej) i NATO oraz udział ekspertów przemysłowych i naukowych w pracach grup roboczych na tych forach, który jest jednym z tradycyjnych sposobów poprawy konkurencyjności oraz pozyskania wiedzy o przyszłych potrzebach i kierunkach w obszarze obronnym. Znaczny wymiar badawczo-technologiczny ma również współudział w realizacji programów Komisji Europejskiej dotyczących kolejnych Programów ramowych w zakresie pozyskiwania technologii na rzecz bezpieczeństwa i obronności oraz programu Horyzont 2020 – programu ramowego UE w zakresie badań naukowych i innowacji na lata 2013–2020.

W tym kontekście, istotną z punktu widzenia przedsiębiorstw sektora obronnego formą współpracy międzynarodowej są konsorcja programowe lub produkcyjne, tworzone w celach projektowania i produkcji określonych systemów uzbrojenia lub ich komponentów przez firmy pochodzące z różnych państw,

- b) dwustronnych i regionalnych inicjatyw współpracy w dziedzinie SpW. Mając na uwadze bardzo duży wysiłek polityczny wkładany w realizację współpracy międzynarodowej, najbardziej efektywnym jej rodzajem okazuje się współpraca bilateralna, pozwalająca na wspólne określanie wymagań i specyfikacji dla danego obszaru współpracy tylko pomiędzy dwoma państwami. Osiąganie porozumień z udziałem większej ilości państw również może być efektywne, jeśli narodowe rynki i potrzeby stanowią zbyt małą skalę dla indywidualnych działań, a zidentyfikowane synergie i wspólne założenia pozwalają podmiotom przemysłowym